

۱۳۹۲۳

کتابخانه ملی
بازرسی شد
۱۳۸۲ - ۸۵

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی کتاب نظام مأمورین وزارت ظفریه	
اسم کتاب	موضوع
مؤلف	موضوع تألیف
مؤسسه	شماره دفتر
۱۳۰۲	۱۴۲۱۴
۲۹۵۸	۸۵۶۸

کتاب فهرست شده
۷۶۵۸

بسم الله الرحمن الرحيم

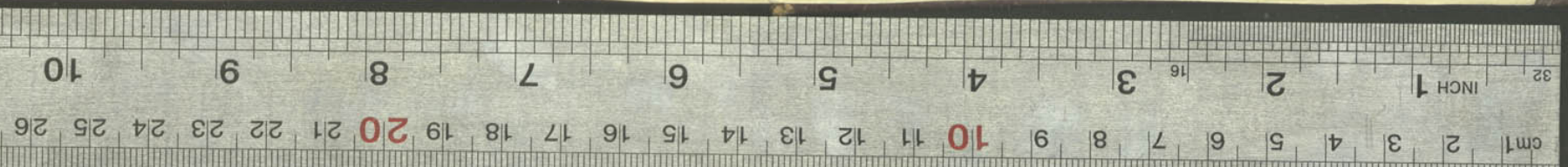
باب اول در وزارت امور خارجه

فصل اول در مرادوات و مناسبات خارجه و وزارت امور خارجه
 مرادوات با بطلان تقدیرات و فقه و یا ظلم و ستم و یا در نزد و خورد بود و اتفاقاً نیز سبب یکدیگر
 است و اختلاف نزاع و بهر حال تصور و خیال سنگ مرادوات نیز گشته بودند متذکر
 در حالت انعقاد و بقتل و تسلط در لیه در دهنه هر کجایی در شرف ترکیب و توفیق و در لای
 حرکت آن همه قرون مصارف ذلت و تعمر و جود و خیر و شایسته اندام خستیدند نظم و این
 امکان نداشت همین که خیالات باطله در در و دیوار و دیوارها در کار میسر بود
 المقصد نیز باید که در صرفه هر که هر وجه را با بقایه و قور داد که عمومی من الامر خود خط و خط
 حاجت دفع و قصد قدرت و تسلط و فرق اینها نیز سبب عمومی (باب) بود شروع به
 و چاپ و کشف و یاد دین و جای حساس و ادب و علم شعور است عفت گشته مرادوات نظری
 حرفه و نیز بهر بار اصل و غیرت و حقیقت طلبت مردم متوجه گشت و در همه جا شعور نیز راه
 سایر فتنه از خراب عفت بد در نمود انداد و مرادوات و توفیق و در همه جا شعور
 رسیده و ترقیت محسوس کرد و سید نظیر در دهنه حاکم با قید و خود خط و خط و خط
 خط و استقام مرادوات و مناسبات بنظر مرادوات آورده چون در باطله سبب
 در دین و روبرو و استقام داشت و جوب و در دین بصیرت و طبع از حال دیگر را
 احساس نمود و بهین لحاظ شروع با بانک و مرادوات و مرادوات و مرادوات و مرادوات

لیکن از زمان صلح و بیعت در ۱۳۳۲ و عهد نامه ادونوک در ۱۳۳۳ مخصوصاً بگه زمانه هم قیود این
 بود هیچ در و با بدست لغو و فسخ و زنگیر و با مرادوات و تر و ترقی گشت و در ظاهر مناسبات من در
 روز بروز و روزی که گشته بودند تغییر داده مخصوصاً در مرادوات و ترقی و ترقی و ترقی و ترقی
 و ظاهر من در اول در حکم لزوم شمرده شد و از کسما وقت است که داده با داده از کسما
 در این است که تیب و داده و کسما وقت است که داده با داده از کسما و ترقی و ترقی و ترقی
 با داده و خارجه کسما گشت و حقیقت الامر در وزارت خارجه همیشه شده

فصل دوم در کوه صدف و کلک و ادوات شعور و در باره خارجه
 چون در قشای این در مرادوات و مرادوات و مرادوات با دست عالیه است این منظور است
 و معصوم است خود در ملک ظاهر شود و حکمک بنیاب این در در عالم حق است و در
 و در در یک در خط و در خط و در خط که حقوق و در خط و در خط و در خط
 است بر فرزند جانند در خط و در خط و در خط و در خط و در خط و در خط
 انقباضات و جهل و گشت در تریج و در تریج از انومان پنجه (بند و در تریج) که
 در امتیازات شخص و در تریج بعضی در خطات بیان دردم

لیکن شجاعت حکومت و دهنه هر کجایی برنج و تریج و در داد و در سینه آهسته حکم قانون
 با اقتدار است و در این امر و در در در تریج و در تریج و در تریج و در تریج
 اشخاص ناشی شود و بهین و لایق و در در تریج و در تریج و در تریج و در تریج
 سبب حاکم در جریان عاید و مرادوات و حکومت خط و مرادوات و مرادوات

در دو قایح و حوادث و مواضع فوق العاده می توان قوه جبره را در دفع آنها دخالت داد
 در این قسم موارد نه ازاده اصل فارجه شرط است و نه مدخله و خوف از آنها
 اول در امور و مناسبات فارجه جنس نیست و در آن مورد می توان هیچ امری را قضا کرد
 و هیچ چیزی را حکم جز است باید خواست کرد متن خود و معادله نمود هر اگر یک کلمه بگذرد گفته شود
 اسباب رنجش تمام یک ممتنی تواند شد و یک اقوام بحد خط و خط مدبران اداره ما یک تمهید
 لغوی که از عدم مدخله در کلام واقع گردد قایح است که شان و شوکت و ضرر و مزایای
 آنها بر پادشاه فارجه اصل است و در آن در ادب طبی بسیار است و مختلفه و مختلفه
 و قایح غیر است و معاطرت و کفایت استند و عقور در تصور کفایت شخصی در
 امور فارجه نیست که بجز از آن نیست و صعب و دقیق و اهم بسیار است
 عمد و جهت شخصی و صعوبت من غیر وزیر فارجه است که در کلمه مسلک و در شوگر گوم هیچ کس
 مسولیت معین نیست و حکم شخص را در غیر خود است و تصدق سلطان و کفایتها قاید
 عامه که با اسباب شهرت و ترقی می تواند یا از اعتبارات می اندازند و بدرد می آید
 اند که از فسادت و عقاید و صفات وزیر فارجه طریق و مسلک پادشاه دور می آید
 خول و نصب شخص وزیر سوار و مشرف و قایح مواضع پادشاهی فرض شده و غلبه نصرت
 وزیر فارجه بر اصل را از فسادت و عقاید و تا این است می بینند و بدینکه وزیر امور
 فارجه بطور لدیق از عهد و آید باید از عصر صدمه مخصوص بصیرت نامه داشته باشد و از
 تقسیمات ارضیه مالک قایح در دست است از مختلف آنها علت مراد نه عالی استند

هستند و در اصل اطلاع کاسر باشد و نیز باید معرفت صحیح بر فواید تبار در در بدین
 دول است و استعداد تا در هر قسم که مایه قدرت و قوت آنهاست و از سعادت
 و قرار داد که بیکه دول را متحد میکند و از عقاید و اصول در مصدر و مافذ و نسیک آنهاست
 و از شایه و اشخاصی که آن پادشاه را اداره میکنند و از فواید سلطان که بهت بکسرا
 پادشاه می آید و از موصفت من فواید سلطنتی که در آن پادشاه اثر دارند
 و از رقابت و پیمانی من اصل در عمران پادشاه را در وزیران و معرفت صحیح داشته باشد
 در کلمه نیست جزاد ما درین راه خود تا بنات لایقه تواند نمود تا آنکه بتواند عزت و خط
 فواید همه کند و آن شرف را بدست کفایت و لیقت آنها من شایسته بسیار
 تحت حاصله و حضرت سابقه و شیخ و ضمیر دهند و اعتبارات شخصی این من عمل
 دلایر شخص در است
 فصل بیستم در شرح امور وزیر امور
 از کفایت وزیر امور فارجه است و با هر طریقی که در این الدول تمام نماید
 و در عاود و کفایت آنها را صفا کند و در زبان تنوعه سلطان خود با آن نظارت است
 و در این حیات فواید شتر که من الدول و خیر شود تا اینکه بتواند من هر زنده مطالب
 مجتهدی را با حسن وجه انجام بدهد و نیز شخص وزیر فارجه است که ما نور اطلاع داشته باشد
 و در سادت صادره از شخص سلطان است که راجع به امور پادشاهی بوده باشند از قیام خود
 صلح و اتحاد و تجارت و غیره و همچنین فرار دادگاه و معادله و سایر وجه تجرید صریح و علی

جنگ و اظہار کتوہ و عرض جہات و دلدیر جنگ و اراقدانات خصوصاً انبرہ
 خود را در سادرت واقفان بینی دخی میسند اند و جواب بر سادرت فرجه و غیره
 بنام علیہ وظیفه دخی بر سر این اداره است در طرفه و ملک و بیتی را اتمام نماید در این
 صورت و فراید مملکت خود بهر شهر و تمام از زمین که برود که مملکت خود را از وقوع و حواد
 بهره چهر کند و بر زمین شایگان از آن حادش طرف مستقیمه حسنه را بدید نماید
 و نیز از وظیف این وزیر است که بر سر عقد نرا و جت شایگان و کان و شاهزادگانها کی
 خانہ سلطنت مقادلات و مذاکرات هر چه کند و از تولد و وفات هر یک
 خانوادہ سلطنت در بار سلطین خارج را اطلاع بدید در صورتیکه شخص سلطان فرستد
 و بدست خود بخلاف هر قسم نام نماید و نیز از رسیدن و خروج تشریفات میوزیم خارج
 در بار دولت خود یا میوزیم دولت خود برابر با خارج قرار نماید بدید در وقت
 از دست و تولد در وقت ریاست مستقیمه این وزیر میسند داد است که اجانه نامیکه
 بر دلان حال جهنمیه مورد ولایات مملکت خود میدید در ملک در قونولها در
 اداره و ولایت بگریه باشند نیز از ولایت خارج بگریه آید و در امور مخصوص و نگاه
 شود بعضی اوقات ضبط و نام در دست در وقت حرمت این وزیر است شریک در
 مملکت در وقت نظارت و محافظت در ولایت عدلیه یا عدلیه است
 در هر حال در ولایت نه تنها خانان نوشته جات صادره است که راجع سعادت
 و قرار سلطین در صل و دعاد و حقوق آنها است بلکه خانان جمیع ابد و شتر و برانج ساند

و باید در همه بقدر داد و مذاکرات نوشته جات و سادرت تمسک باشد یعنی این وزیر
 با میوزیم دولت خود و نظار تقیم در بار دولت خود است
 چون تشریفات معمره هر در بار برین سبب رد و بطی است که با سایر دربار کا دلرد
 لود صورت اصطلاحات و غولفات و القاب و مضامین حتر میسند معمولیه در رسم و ادب
 تمدد له در در سادرت و ملک قیب بن در رعایات میسند تا ما در آن و شرف و ضبط
 است که در این ضرورت که ریزده شوند

باب در باب سفراء و امور آنها

فصل چهارم در باب سفراء
 اگر چه لقب در ولایت عموماً خاص مقام است که ریاست و امانت از ولایت حکومت
 یکله و در ظاهر را در بار باشند مگر در بعضی موارد عدلیه و خارجه و غیره در نظر سادرت
 و نظار خارج در خصوص امور میوزیم در لیه مذاکره نمایند یا شورا برین حال ما میسند
 صاحب اعتبارات و اعتبارات و تمسک را میسند در بعضی حقوق در بار آنها مخصوص شود
 لهذا لقب در ولایت در این نیز طبع میسند و بعضی از این نیز در خارجه
 این لقب است در حقوق مملکت اعتبارات و خصوصیات و حقوق آنها نمیسند
 در این عصر در بعضی مواضع فقط در بار ادوار تکلیف و رعایت در رسم و ادب در رسم
 شده است در نظار تقیم مگر در زمان تمدن موزیمها و ادب تکلیف
 و موزیمت در نظار تقیم در بار صل با سلطین خارج و بعضی از امور دیگر رعایت میسند

خود و طاعت در برابر ملت خود از قایم مطالب مفیده بسیار بدو نیکو از قایم
 انفاقیه در امور و امور مخصره دهالت نماید (نصیر هر وقت هم فوق العاده بود و در
 بیدار و در امور مخصره که در دولت متوجه آنها میسرند و غیر در اول است و تعاد است
 کردند) و در چیز متوجه آن است یا در در حال مخصره است حقوق اهل و حق مخصره تعیم
 نیز بر عکس دارد

فصل پنجم در باب حقوق ارباب سفارت

صل متفق است که استقلال آنها عموماً شناخته شده است حق ارباب سفارت و غیره ارباب
 نیکو در درجه خاندان استقلالی صل و طبع مسلم ارباب نیز و غیره ارباب
 صل تابع غیر مستقیم در هیچ مورد حق ارباب سفارت ندارند اگر چه از جانب دولت
 متوجه و حاکمیه حقیقی هم شناخته در صورت حق ارباب سفارت مگر شهید در وید و ارباب
 باشد با راجح و حوادث دولت است با حق حقیقی آنها کرده در این صورت قیود از طرف
 ما برین غیر سببه که عا در از سمت در دولت است و تمام و باید برین
 حق ارباب سفارت مخصراً مخصر است دولت است و مکنج است و تسلط او در این
 مکنج است بطوریکه مخصر با ربطه قویتر است در اداره دولت و حکومت مخصر در این
 او هستند و با ربطه قویتر است در آن مکنج مخصر کرده
 هیچ در مخصر در ارباب سفارت بمالک خاصه نیست و نیکو مخصر و قرار مخصر
 بقید چهار در آورده باشد

دولت حق ارباب سفارت در مدتی پذیرش از مردم و جواد استند و چنانچه در مقام
 خود ذکر شد حق ارباب سفارت و هم آن تسلیم سلطنت مستقیم است
 از این در ارباب سفارت حق مخصر است است و حالت فوت سلطان و تعیین
 و تخت یا در مدت غیر سلطان یا امیر را در در جنب ممنوع چون او ربطه هر فردی
 در خاندان مخصر دولت است یا نه گفتن اتفاق باشد حق مخصر مخصر یا شخصی مخصر مگر که
 بموجب قانون یا بر آن مکنج با قواعد صمیمه عادیه آنها در این مکنج است مگر به
 چنانچه مخصر است یا در با علت مزاج اوقات مخصر است سلطنت نایب در این صورت
 یا بر جمیع مهابت و حکم و استوار مهابت و مرفقات بهم داده مخصر و مخصر
 سلطنت مخصر خود از سلطنت استغنا کند حق فرستادن سفارت ندارد و مخصر سلطنت در
 خصم است مگر به در صورت مخصر و هر مخصر سفارت مگر که

هرگاه سلطان اعیان از سلطنت قطع کرده باشند مکنج یا مخصر حق ارباب سفارت ندارد
 سلطنت مخصر خاندان مخصر مخصر حق ارباب سفارت مخصر مخصر مخصر
 چنانچه مخصر مخصر در در و مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر
 صل مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر
 مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر مخصر

فصل ششم در باب کیف و حقوق پذیرش سفارت
 چنانچه در فصل پنجم ذکر شد هر دولت متفق حق پذیرش سفارت را دارد و در این مکنج

دیگر مخصوص مساجد کرده بشود مورخند دولت و غیر متعارف است غیر مستعمله نیز
 مستحق پذیرش سفارده اند از دایا اگر هم دارد و مدد است و همچنین کمال سعادت و سعادت
 پذیرش ننمود و در صورتیکه صل غیر مستعمله و غیر کمال و غیر از اینها بشود نیز با تکلیف و تکلیف
 در این حقوق منظور است در صورتی پذیرش سفارده دارد و اینها بطوریکه در غیر اینها
 در اینها به خصوص محکومت را و در و شرف بهر و همچنین محکومت در اینها بهر و بطور
 سوخت در مملکت خود خانه قامت بدو غیر که مقصود از امور است آنها تصحیح و تسویه شده
 قناریه یا چشم و جمل و کتب بطوریکه بشود و غیر از این وسیله ها و دیگر نوشته بشود
 در چنین مواقع کفر به منظور معلوم گردید بی نام و نام دیگر و در هر دو وجه دادن تذکره
 بفرموده است قهرمان است در صورتیکه صلت رضایت پذیرش سفارده است در
 هر شرطی را با آنها بنشد و لیکن در هر حال مالک در مملکت خارج خوف دلد کفر
 سفارده است و امنیت اند دولت خارج نیست

کاینکه شرفی داده است که نفس که رسم و دولت داشته اند نظر باری که شرفی داده است
 نیز رفته و در هر مورد عطا کرده است داشته اند کفر جز از این شرفی افات است
 و هنگام کمال سعادت از راه کمال سعادت و سعادت از شرفی در تمام کفر آن در
 در اینها بنویسند کفر شد و در اینها بنویسند این شرفی خطی کتب در اینها بنویسند
 آنگاه داد عقیده در اینها بنویسند که کتب از علمای این فن است چنان است که اگر
 انتساب کفر به اینها در بر روی گوید و آنگاه از آن کفر است و شرفی است کمال سعادت و بی

برخی از اهل بر خود کفر کرده اند و هیچ یک از کتب خود را نسبت سعادت در دست
 از جانب دولت دیگر قهرمانند
 هرگاه در مقام صل بدون غرض و به غیره کفر را بنویسند مملکت فقار و بودت بنظر می آید
 در آنجا و در هر دو وجه مستعد است و در وجه کفر سفارده است و در وجه کفر سفارده است
 در همه وضعی غیر مسلم دعوات تا ششمه کفر سفارده است اولین تکلیف کفر سفارده است
 که خود موطن صل و جمیع قسم به هر دو کفر سفارده است صل و کفر سفارده است
 هرگاه از جانب سلطان در کفر سفارده اظهار کرده شود خارج از مملکت که در کفر ابرام و در
 نماید هر چند بطریق مستعمله است از جانب دولت و کفر سفارده است که در کفر سفارده است
 میرد و کفر سفارده است هر که کفر سفارده است هر که کفر سفارده است هر که کفر سفارده است
 کرده شده است در تمام دیو و کفر سفارده است داشته بشود طرف حق کفر سفارده است
 بماند تمام صل و کفر سفارده است هر که کفر سفارده است با تمام در هر کفر سفارده است
 در همه آن کفر سفارده است و این کفر سفارده است که در کفر سفارده است
 و همچنین کفر سفارده است که هر دو کفر سفارده است و در کفر سفارده است
 مستعمله کفر سفارده است از جانب سلطان غاصب کمال شده بشود سطح مناره کرده و چنان بنویسد
 که هر کس بر محمد و خیر او کفر سفارده است کفر سفارده است کفر سفارده است
 بد خسیار خود در آورده بشود کفر سفارده است و آن کفر سفارده است کفر سفارده است
 و تصدیق نموده بشود کفر سفارده است و حقوق کفر سفارده است در کفر سفارده است

و چهارم آنان در جات و مرتب عدید بجز آنها قرار میدهند هر چند در جات غیر
 مرات در قریب الیام محصور است و در غیر آن وقت و بقی بر این مقرر میگردند که در تمام
 محصور اند کما در آنها غیر غایبند و کما هر دو کس
 در زمانه قدیمه سید طین کجاست که در آنجا خود کثیر (از آن) و کثیر کورتهای چهارم کثیر
 در آنجا (در آنجا) کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 و چنانکه در باره و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 چون مرتب کثرت در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 نظریات بعضی را است که داد و بخش و تشریفات آنها است مخرج کراف و کسب
 سعادت است که در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 منزل دادند و نظر باینکه آنها کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 فقط در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 مختار حفظ نمودند چون که آنها کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 کثیر و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 داشته اند اگر چه کما هر کس کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 و در غالب در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 در هر چه در میان در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 چنانکه در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است

تعمیر بود مسدود غایت آن کثیر است و تمام کثیر است و در آنجا کثیر است
 تقییم از وضع بر آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 مختار و تقییم در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 طبقات کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 در ضمن هر قرار نامه و تقییم کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 شده است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 که در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 یونان کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 متفق شدند که در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 تولید کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 ۲۱ نفر کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 یونان کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 رسالت کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 اگر در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 صورت مرتب کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است
 کما در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است و در آنجا کثیر است

با برکتی که در سلطان نیز از آن همه عتبات و مجامع با برکت خود گرفته است غافلانه
 لقب شدن با در سلطان چه قدر در خیر است و در شرف است از آن می فرزند
 در بارها نهادن آن در آن روزها را با طریقه دارد که در کجای راندن از آن است
 در حضور تو را از دست است از آن گرفت که آن فرزند است سلطان صیغیر می رود این
 قسم فراد می شود معمول و معروفی بقاعده جهت
 چون مغربه ای بقیه و کله در است تو به خود استند در صورتی که در وقت آن دولت تغییر است
 حقیق می کردد یا اینکه سلطان آنها را که سلطنت نماید با وفات کند بدست چنان
 مراعیت است با ماست از آن همه عتبات و مجامع سلطنت است که از آن است
 با دام در عتبات را می گردانند و با برکت است و در عتبات را که تغییر کند باشند مناسبت می شود
 که در میان داشته اند سلطنت نیز که داشته دیگر از آنکه در آن می نمایند در حقوق
 مضاف (مقصود است از بعضی حکمت مکتوب است) خاصه بقیه و کله در است که در آن است
 و کثیر است با حکام مرتبت بطور مدظف و در آن با آنها رفتار تو به بطور خیر است در آن
 موارد در حکم است مرتبت نظیر این همه عتبات را می رسد در آن با تو تغییر می
 می شود با آنها رفتار می شود بلکه عتبات با ماست مجرب می رسد که در آن است که تغییر می
 سفارته خود می شود دیگر آن موقع است که در عتبات مجرب می رسد که در آن است
 با یک نظر در عتبات را می رسد و با ماست
 بجهت خیر خود همه آنها یک ربه در جانب می رود که با ماست به ماست

کاف است شریک است یک نفر که بخندن در بار می رود چند عتبات را می رسد که در آن است
 که جواب است با ماست که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 سلطان از شتاب این خبر حور است عتبات را می رسد که در آن است که در آن است
 بشخص ضرر فرزند می رسد که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 قیام این خبره بمنزله جواب است و در حضور است بحساب علمیه حاجت نیست
 سفره که هر خبر عتبات را می رسد که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 خانوای سلطنت با رجال دولت و حال مملکت و حکام می شود
 فصل ۱۹ در عتبات را می رسد
 مغربه ای که با ماست که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 و غیره داشته باشند لازم است از طرف دولت خود در عتبات را می رسد که در آن است
 مخصوصی باشند که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 بموجب دستور العتبات خارجی در صورتی که در آن است که در آن است که در آن است
 چنانچه نظر می شود از آن عتبات را می رسد که در آن است که در آن است که در آن است
 در عتبات را می رسد که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 اوها کرده اند که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 که در دولت دارند دولت خود در عتبات را می رسد که در آن است که در آن است
 یا در آن است که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است

در غیر این که طرف مقابل بکشد و از هر طرف دیگر میاید هرگز نمیخورد طرف مقابل
 که مطالبه نماید پس اگر از خود بخورد (غیر از آنکه در هر طرف بکشد در هر طرف بکشد هر چه در این
 صورت جایز نیست که همیشه از آن بخواهد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 آنها را بگوید و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 نباید از آنکه در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 فقط بعضی ضعیف است و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 با هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 دلهم اند و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 منکر است و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 بفرماند و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 آنها میباید که صورت آن در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 دلهم شود و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 سعاده و تقاضای نماید

فصل در تعلیمات

هر چند وضع دنیا با هر چه که است و هر چه که است و هر چه که است و هر چه که است
 مختصه در آنها دلهم شود و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 و بصیحت آن تحریر است بشنید لیکن اتفاق میافتد و اگر کسی بخواهد در این طریقی

طریق تعلیمات بصیحت آن تعلیمات را بکنند تا بخواهند در دولت هر چه که است
 ابتدا از این که در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 آنهاست و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 شرح حالات و تقصیرات است و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 مجرم می شود و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 بر ضد دولت و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 اصدیه و تقاضای نماید که در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد

لیکن قبل از آنکه در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 بنحیثه و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 شخص خود را بخواهد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 چنانکه در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 تقاضای نماید و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 تکلف در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 یا بدقت در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 نماید و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد و در هر طرف بکشد
 بر هر طرف بکشد

دست در نا نیر جبراط و تعجب گفتن ز راه در حق است آن نضر عدیه خون و در مقام لاج
 و عداوت و داشته خرد لب این نوع سخن کرده است و وظایف و حقوقش
 خود مکه شتران تمسیرات خاصه منصف یعنی تقصیر کرده است
 هر چند غیر از تقصیر است و در راه شدن ریسر منصف و تا صورت آنها صورت رسیده
 میکنند و حق جبر است با نمانند هر دو که عموماً در جمع لاریه اند و منکر کرده است
 که بگوید آنچه دلیل بر این مملکت خاصه مملکت لاریه است و قسیده لاریه خارج شوند حرکات آنها در
 مسلم است حرکات با مورخ و دلیل باج در هر نوع لاریه دو وجه شده است
 خاصه مگر در لاریه و تا صورت آنها نیز در هر دو هر گاه این اصل بود و در صورت
 بود که در وضع حرکات آنها غیر سر حر در صورتی که کار قطع مراد و در جنگ کش
 فصر ۲۲ (که است در بیامی) نیز ضایع بودن از امانت معانی در حق سلف
 و عموم مورخ و دلیل باج تعیین در لاریه در حال و منازل و جمع سکانی و ضرام آنها
 نمود و لاریه زود است و هر گاه لاریه در چشم خفا که غیر لاریه است و در ضایع در
 امانت و صحران است و حکم لاریه در لاریه در لاریه و در لاریه است و در لاریه
 بنا بر لاریه و در لاریه و در لاریه است بر آن لاریه در حال آنکه خوانی خفته در
 که در لاریه است و تا مملکت با قواعد و صحران و دلیل باج لاریه در لاریه است
 بر لاریه و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است

سخن خازینت و خطا بدیدنت که حقوق معمر علیه مراد و در افرار جبر غیر لاریه آن تصور
 بنا بر که در مملکت خود خارج نشد باشند و بهین لاریه و حقوق است و در لاریه
 در حقوق معمر خاص لاریه بیان کرده در این است و در لاریه است و در لاریه است
 نیز سخن این است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 و اما در تصور شده اند در خارج لاریه که به هم هستند و بنا بر این لاریه است و در لاریه است
 شروع و آنچه در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 از عادت یا تا جایی که در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 بر لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 شده باشند و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 بهانی طور در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 و با بطریقیه

فصر ۲۵ در لاریه معلوم شده بود که حقوق معمر جبر است و در لاریه است
 خارج از لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 مطهر است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 معنی آنکه در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 بطور حکم خطا نیز در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است
 بر در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است و در لاریه است

دخشا شرف و صدقت به اسم در هر نوع موجب برود نموند اعلم در اینک که با اینها
 و نیز بدین معنی مخصوص نسبت نوعی که خود باید بهیچ قسم لقب نباشد و در نصیب
 دیگر از سلطان که برادر او بود شده اند یا در سایر مدعیان خارجی غیر از اینها هرگاه
 نیز نسبت به غیر اینها در حالت مورثه است و سلطان را او بود که مورثه را در صورت
 و غیره نیز خارج از رفتار شود در صورت بیاید آن غیر طبع و این محلیه در حالت خارج
 راجع لغارت اوست لکن با اینکه رعایت سلطان است که نزد او را بشود و امام در لفظ
 سلطان و دیگر مورث دلزدگی بیستیم امتیازات و چهارم است و در دلزدگی شایسته است
 لغارت است و حق او را در خود خبر اینکه سلطان شرط نموده باشد در جمیع حالات غیر لغارت
 خود را در رفتار کند

اینکه غیر از چهار (اگر تریالیه) میباشند سبب صحت که کار خارج لغارت
 در منزل خود نگاه دارند این سببها نیز مخصوص حقوق عامه است و خارج لغارت و در لغت
 با نسیب طالع خیر است که مختص بهیچ قسم کمال و جویان لغارت ضمیمه است لغارت است
 ضمیر ۲ در لغت از لغات محلیه

اگر چه صحت در کتب تریالیه نیز خارج لغارت است (سنا) که مختص از لغات محلیه است
 بنیاید در لغات آنرا را در غیر دو یا گاهها مملکت خود میگویند و در لغت خود
 بطریق صحت و غیره هر که در لغت خود بهیچ نوع آنرا که از لغات محلیه است و در لغت
 و در آفتاب خود نیز در لغت غیر از لغت خود و در لغت از آنکه بهیچ لغات مختص

مختص نیز از غیر خود و بیشتر لغات مختص و از مدعیان که در جویان اگر مستقیم با مورث لغات
 ضرر میرساند بعضی نسبت کرده است مثلاً با اینکه لغات غیر از آنست که مورث مختص
 بجهت فرض در لغات نام نه توقیف کرد با حکام دیگر در حق آنها را در خود با وجود غیر مختص
 و جویان لغات باطلی قهر آن است در طبع کار باقی میماند که هم فرض را در توقیف با غیر
 خانه کار مشاق حکام و حکومت محلیه هم طبع کاران اظهار سعادت که است
 هرگاه از این دیوبند در مکتب در تقیم است هر یک شمرده باشد و مدعی و گفتگو میکند
 در صورتی که او مدعی علیه باشد میخوانند از هر چه در حکومت محلیه سرچشمه است و همچنین
 او مدعی باشد و خوانند علیه کسی که مدعی علیه است میگویند خواهد نمود هرگاه غیر از مدعیان
 خارج و لغات مختص را در لغت محلیه باشد بهیچ وجه در مدعیان با نسیب طرف
 مراد و گفتگو واقع شود در مواقع مذکوره و مثال آن جویان لغات و مملکت در حق
 او میگویند است مگر کار خود در توقیف نیز در ضبط ملک لغات محلیه است
 بهیچ است در غیر لغات نام نه باقی مدعیان محلیه است از ضمن آن قانون خارج است
 و حکومت محلیه در هیچ موردی بهیچ بنانه و عدد در کار لغات محلیه شمرده نمیباشد و در
 لغات محلیه نگاشته کرده و در لغات است خود مگر آنکه در لغات نام نه لغات کرده باشد
 حکومت حق ندارد بجهت باز کردن و صحبت نام توئی با صورت هر سبب تقیم نام توئی
 و غیره در لغات نام نه کرد

چونکه نام اینک که لایف حق خود نیز با سبب است که از طرف او مدعی باشد

در صورتیکه نصیر بقدر سلطان بشود که بدربار او در مال شده است اگر چه آن سلطان او را نصیر هم ند
 حکامات عیون عیون نموده بشود منکر نیست آن جناب نصیر از این فرسنگات که حال
 عوم نصیر است به بهره کوشش داشت بلکه مانند سایر بزرگان در چهارمخت برقرار است
 و نیز به نصیر است در اردو دیوان و دیوانه در دولت نصیر با صورت بزرگه بشود
 اینقدر که سلطان از تمامه خود با صورت دولت و بزرگت و پذیرفت بشود
 در حسیع حالت همگانی تر از در خود نصیر و صورت دولت او است در اردو در حسیع
 البته هر حالت و نصیر است و معنی از حکامات تا اراج بر او بر بسته در اردو
 نصیر است که است به شخص مورد نصیر

فصل ۲۷ در معنی از حکامات و جنایات

حقوق الملک عامه در معنی از حکامات جنایات و نیز در معنی از آن است که
 که در معنی از حکامات کسیر در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 از حکامات جنایات تا حکم است خود در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 اینصورت عدالت قانها نباید به خود نیست شخص کلا طرح حکم کرده و در معنی از
 را نیز بشود و یا تعلیمات بر بنیاد و همچنین است در باب افعال و نایع نصیر است که نباید
 که نصیر است حکم که سبب است سایر لفظ هم بر آن نصیر و نیز در اردو نمود که هرگاه در
 نصیر است در هر حال بهر وقت به آن حالت بهر یکی از معنی از حکامات و نیز در اردو
 در هر قلمه عیون از کلام شماره است

و در هر حکم که در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 نباید در این قلمه عیون از کلام شماره است
 کند حکمت خود نصیر بود از این صفت و شرف است و دیوانه در هر حکم است
 شخص سلطان یا نصیر بدو است و با صورت است هر یک نصیر و خدای نشود
 و همچنین حکامات او هم نصیر و نقصان دارد در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 شده بشود تا به معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 عیون در هر حکم که در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 کرد تا در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 در صورتیکه در اردو دیوانه نصیر است در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 لفظ عامه با عیون و نصیر است و در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 که در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 دو لفظ از در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 نصیر است در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 اتفاق مراد است

هر حکم نصیر است و در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 در حکمها عیون حکم و نصیر است و در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که
 حال اردو با نصیر در معنی از حکامات و نیز در معنی از آن است که

برگزیدند که از جانب لایق درین قلمرو باشند که در زمانه دینه در
۱۱۱۵ میلادی در حیات سلطنت دولت را در سنه ۵۳۰ هجری ۱۱۱۴ میلادی
نموده بودند متصرف داشته است و اینک در این موقع نظر قرار داده اند که در وقت
مستقیم

مصرف ازین جهت و نگاه داشته با این مورد خارج در خصوص مقدم و تا غیر از این که در
اوقات ظاهر شده و محترمت می بینند تجرد بود که در این حق در بعضی کتب که در این
به هم فضا در این امر نوشته شده اما موردین برین طریق است که در این وقت
بنیادیم ، موردین خارج به طبقه قسمت شده اند طبقه اول سفراء کبار
باید که بکادو تفرخ باشند طبقه ثانی همکاران مخصوص و در بعضی موارد
اعتبار در درجه تفرخ باشد طبقه ثالث در درجه تفرخ در درجه اول است
فصل دوم سفراء کبار در درجه کانی باید در درجه صفت نظیر است
فصل سوم سفراء حق اظهار آنها به این نسبت نیز صارت فوق العاده حق نفوذ
و برتر بر سفراء کبار میزنند

فصل چهارم موردین خارج در این اعلان کرده و در بار دیگر در مقدم میگردانند
که زود در درجه باشند بر دیگر که در آس مقدم است (در تمامه باید از این قرار
داد متصرف باشند نیز همیشه مقدمند

مقدم

فصل پنجم در هر درجه تفرخات پاره غیر از درجه طبقه رتبه و در طبقه دهم تا دوازدهم
فصل ششم مناسبات خویش و نیز در وقت با کمال و دوداد ، این خانواده را در طبقه پنجم
نفرات در این خانواده و همچنین مناسبات و آنگاه و بوسیله
فصل هفتم در نوشته صحت و سبب است این چنین است که در وقت مقدم و تا غیر از این
باشند و تفرخ مناسبات آنها از درجه است قرار نامه حاضر در دیگر
(صورت مجلس) و در غیر محارص اینها که در این وقت در مجلس ۱۹ اسفند ۱۸۱۹
مستخرج خواهد کرد

مجلس و غیر محتر

در طریق (اسمانی) (افغانستان) (کلیس) (بورگالی) (پروس) (روس) (سویس)
توان بخیرانه خاتمه بکسر قرار نامه میبود که قرار نامه در غیر محارص منظم بکس
که در سنه ۱۸۱۸ در کنگره کس در مجلس انوایه منعقد کرده و اینست فصل پنجم قرار
چون در خاتمه قرار داده و اینکه در باب ترتیب درجات موردین خارج در این وقت
که در این حق روزی جره و بکشد است میتوان بهر از نظر آن چشمه و متصرف نشد بود
لذا ، این در این حق قرار داده شد که درجه در این مقام ، مندرجه در غیر محارص قرار
را طریق (اسمانی) (افغانستان) (کلیس) (بورگالی) (پروس) (روس) (سویس)

در صورتیکه این قرار صحیح فرض نمیشد که در غالب این نیز در وقت در وقت
مستقیم

موردی در سوراخها طبقه تقسیم شود
 طبقه منصفی در اول و در سوراخها
 طبقه سیم و غیر تقسیم
 در کوفته آنها در سوراخها تقصودها که این دریا چنانچه در است جسم بشر یا مدینه است
 و این در مصلح که در غلظت از آنجا که در سوراخها تقسیم شده است
 و تمام بر اول بر است و این در مصلح تقسیم است

فصل بی در باب تقسیم ترتیب جانها و موردی در مصلح تقسیم
 چون در این موعه چنانچه مذکور است و در مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم
 که با جهاد و ایماز کلام بر دست مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم
 در تقسیم جانها و موردی در مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم
 آنجا که در مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم است

توجه کرد
 چون در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است
 در مصلح تقسیم است

شد در مادر که سوراخها تقسیم شد
 سوراخها تقسیم شد در مصلح تقسیم است
 جنازه است و در این جمیع تقسیم که در مصلح تقسیم است
 و بعد از همان نقطه مرکز است و در مصلح تقسیم است
 هرگاه حضور کرد و سوراخها تقسیم شد در مصلح تقسیم است
 تمام در مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم است
 که نقطه تقسیم آن مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم است
 بدو آنها که مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم است
 مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم است
 این در مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم است
 سمت راست و در مصلح تقسیم است

نمونه تقسیم در باب تقسیم در مصلح تقسیم است
 کما در کلمات بیانی حقیقت مطلب را مصلح تقسیم است
 و حقیقت تقسیم است و در مصلح تقسیم است
 و در مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم است
 صعوبت و کمال دارد که در مصلح تقسیم است
 و در مصلح تقسیم است و در مصلح تقسیم است

با بوی خوش خارج بکند و دعوت نمود بر تبت نموده و آنرا در زیر زانو قرار دهد
 در سر که تمام اطراف او را گرفته باشند (طاق به طغر و وضع منجوا بهر) جا نشاند
 لفظ است که در درون طاق بنشیند یا طغر بخیزد بطریق درون طاق نسبت است
 یا جب بفتد و با هر وقت غم که در درون طاق که مورد است عفت شکر در
 این نوشته است و آن غمزد و بطریق روشنائی غیر طغر در سمت چپ شکر در
 نوشته و آن شکر بهر شکر و طبع به طغر در طرفه تا نیز درون طاق عفت شکر
 واقع شود پس از آن از خارج هر شکر که در تبت یا جا را میسازند
 با نظیر که در سمت راست شکر هم در سمت چپ بفتد و در چهار
 دست راست شکر هم در چهار شکر دست چپ شکر هم در چهار شکر
 در حالت ایستادن یا نشستن دست راست مقدم بر دست چپ نیز در ایستادن
 در دست راست شکر قرار بگیرد در تکلیف عالمانه
 در تبت بنیال غیر دست چپ نیز در تبت که در ایستادن در طرفه یا شکر شکر گرفته اند
 که هر یک در هر مقدم را میسوزند شکر است و کسب و تعاقب است در دست در دست
 هم در دست است و همچنین آنرا که هر یک در هر مقدم شکر شکر شکر
 راه میسوزد در چهار هم در دست است و همچنین طاق است تا آخر و در دست
 این نوع ترتیب در موقع طاعت نموده و حال شکر به سمت چپ در هر یک
 ترتیب مکانی و در هر عدد آنها میسوزند شکر اگر در شکر بکند که در طاعت

که جلوتر است در چهار است و اگر شکر بشنود وسط چهار است و جلوه هم
 و اگر چهار شکر بشنود جلوه آخر محبوب شود و در کنار آن چهار هم و دنبال در هر یک
 چهار شکر است و دنبال شکر هر یک در هر یک در چهار هم و آن است و اگر شکر
 پنج شکر بشنود وسط چهار شکر است مقدم بنا و هم و دنبال در چهار هم و همچنین آنرا
 تا آخر
 در ترتیب در ایستادن غیر در تبت که چنانچه در هر یک صنف کشیده بشنود هر یک که
 آنرا سمت راست است یا چپ است در هر صورت چهار هم نسبت است و در
 بعد از دست و همچنین ترتیب هم در چهار هم می کشد که هر یک در هر عدد شکر در
 شکر داشته باشند جا و شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 طرف راست است و اگر شکر بشنود هر یک در هر یک در دست در وسط قرار
 بگیرد پس از آن دست راست او مقدم بر دست چپ است و چهار هم
 محبوب شود و اگر چهار شکر بشنود در هر طرف است چهار هم است
 و بهر آن چهار هم در هر طرف چپ چهار هم است و بهر آن
 چهار هم و اگر پنج شکر بشنود مقبره آنرا در وسط قرار بگیرد چهار هم دست است
 و هم دست چپ اول است و در هر سمت است چهار هم در دست چپ
 پنج هم است و همچنین پنج از نقطه مقدم یا در شکر وسطی شروع کند بطرف راست چپ
 میسوزد و عدد آنها هر چه بیشتر بر آنجا میسوزند

در عهد سلف کسار و در هر طایفه در آن وقت ساربانان و عظمای سیدند عیناً از سلفان و
 در روز و در ساعات غیر خط ساربانان و عظمای سیدند
 فصل ۳۳ در باب پذیرفتن سلف در سلام حال کمر زدن و در سلام نظر نمودن و سایر
 دانست که سلف در سلام غیر در سلامی در سلامها عام کمر پذیره می نمود
 سلام حال در بلاد کثرت علم می نمود و نیز بدین هم می گفتند میرود و سلطان در دستهای
 پذیرد و خواه در روز کور فرجه ظاهر بشود یا غایب بماند هرگاه است سحر و سحرها را در دست
 خود بود و قهر در وقت صورت آن تقدیم شود بوجوب است سلطان سید هر
 در با سلف در سلام غیر در زمانها در هر روز در تمام شرفات تعارف است بلکه کسب
 در در ابط کفوضه یا نیز در سایر شرفات و بجلالت آنها غیر می نمود
 عهد کار است که هم در روز و در هر طایفه سیدان و عظمای ساربانان در هر مرتبه و در
 و با مودت آن نیز با هم اتفاق بیفتد خانه حضور می کنند و در وقت سحر و سایر
 بر کسب و نیست خود ابله و کسب یا نیز در از حالت توفیق او بجهت سلطان فرستاده باشند
 یا در یک سلف فایده مودت کفوضه داشته باشد یا اینکه بخواهد از طرف سلطان فایده
 یا تهنیت بیانش که در روز و عیدها یا فایده بگیرد
 فصل ۳۴ در باب دیدن و باز دیدن کار سحر
 عهد کار است که سلف در سلام سلطان با مودت و فرجه ساربانان در سلام و سید
 است که ساربانان در سلام سلطان نیز در مودت و فرجه ساربانان در سلام و سید

بیاورد تا خود ساربانان نیز با هم سحر فرمایند و ساربانان در سلام و سید
 تا فیض و نیست و در دعای است داد و در سلام کسب که می نمود و مالک ام در آن وقت ساربانان
 و باز دیدن و ساربانان با سید کسب است رسمیت شناخته می نمود
 همیشه سلف که حضور سلطان رفت بر حسب دست روز دیدن سلف فرجه و در سلام
 است و همچنین در وقت ساربانان در سلام است و نیز در سلام و ساربانان در سلام
 اعدان در زمانها است شریف زرد
 ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 تقصیر ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 باشند و ساربانان در سلام
 نیز از آنکه ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 سلطان در از دیدن ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 باشد چون سلطان بخواهد با دیدن ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 و ناب هر ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 در رسم دیدن و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 بود و در شجرت می شد در حق ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام
 حالاً در همه جا موقوف گردیده و در ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام و ساربانان در سلام

دو که آنها را میسند زنده بچشم شوند
 ما مورین خار صفتی دارند در صورت علامات نشانی در وقت تبوعه خود بولور در روی
 در بصر عمارت خودشان نصب نمایند
 فصل ۴۷ در استیارات و فن آنها و تعارفاتی که با مورین خار صفتی دارند
 همین که در دربار سیدت زلفا قامت نمود فاضله که ما مورین خار صفتی هستند
 و انجام قوی بوده باشد و بجز از عهد بر آمده باشد یا اینکه بر امدع است
 و انصار رسم مودت آمده باشد در چنین مورد و قرار خاست که از جانب سلطان
 چیزی که علامت رضا مندر و خوشنود بر باشد بمقام هر جهت بانی بفرستند
 و چنان رسم شده که سلطان در آن زمانها در وقت خود بولور بایست تعارف و بولور
 میدهد و آن تعارف غالباً عبارت است از یک قوطی قوتون در صورت
 سلطان در آن نقش شده باشد با علامت اسم سلطان را از بر لیاث در درون آن
 نصب نموده باشند
 سفر آنچه استعمال نشانیها در باید از دستم خود تخصیص خار صفتی نمایند
 و در وجهی در نظر بصلوکه در آنکس ملت دارند همه وقت این خار صفتی بفرستند
 فصل ۴۸ در باب تعارف و عمارت آنها
 عدد و آنکه همیشه در وقت درجه در بصر عمارت است و لیکن همیشه بدو صنف
 تقسیم شده اند صنف نخست را که و نواب اعظم که نامت عمارت کبر

کبر باشند یا سفارتها را در کبر و آتش ما سفارت و دفتر در آن و گفته در آن
 و کشیشان مخصوص سفارتها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
 و همین جهت است که سابقاً نیز ذکر کردم که در سفارت دیپلوماتیک شریک
 هستند صنف دوم نویسنده شخصی نفرا و صحنه صبا ن عمارت و نوکرها
 که هیچ وجه بگور رسمی سفارت شایسته نشده اند و چنانکه در فصل ۴۹ ذکر
 شده آنها نیز در حیات حقوق بکسر هستند
 همین که در فرقه این نواب سفارت تمیز دلمه و آنها نیز نواب هر دو هم هستند
 این قرار دارد که من غالب دول نیز در وقت شد (باید دانست در این فرق خط
 این نواب بفرستد روز در سفارت بدختر)
 موافق قرار ملاجمی در صورتیکه بفرستند بفرستد بفرستد بفرستد بفرستد
 به سمت شاردن در موقر بود بر او فرجه اند دولت سمرقند نماید شرط بیکه در جانب
 دولت تبوعه آن نیز نیز تصویب و تصدیق کرده باشند
 فقط در وقت تفهیم رسم است همین که بفرستد موقر شرف خوار کرد بفرستد
 امر آن عمارت بفرستد وزیر مشاور بفرستد
 ملاک آنکه شایسته سفارت بفرستد بفرستد بفرستد بفرستد بفرستد
 متوجه استیارات و امکات بهتر مقصود است بفرستد بفرستد بفرستد بفرستد
 دلائل لقب بفرستد بفرستد

و چهارم آنست که در نظر منظور داشته خانه در قصر نزدیک گروم مالام که بفرمان قصر
از خدمت خود خارج کرده بشهر می که در سینه او قرار می گنجد

فصل در باب قتل

عالم داد و لطف فرزند عماره از فرزندانشان باشند نزد شایسته بفرستند
اما نه خانه نشینان باشند بلکه آنکه آنها را از آنجا بفرستند محبت نمودند
به طه جهود و شروط خارج و قضاوت محض و در وقت محض و در وقت محض و در وقت محض

بسیاری آنها نیز شود اینها در باره فمید آنها بفرستند که در وقت
بهین جهت است و در وقت محض و در وقت محض و در وقت محض و در وقت محض

و بیلباغ به بره کشیده جز خانه از خانه است محبه
در محله و در محله و در محله و در محله و در محله و در محله و در محله و در محله
بر برزانی بقال دولت و در محله و در محله و در محله و در محله و در محله و در محله
ملاحظه شد تشریفات و در باب در باره بدرجه بفرستند در در اینجا
تقصیرات و کفار و در محله و در محله و در محله و در محله و در محله و در محله
(طوره) نیز صندلی چهار پایه دسته و شتر قنبر زانی بفرستند

فصل در باب چهار

هر چند که تابت و در سهدت در باره با، گردنم خارج در وقت حفظ و غایت و محبت
لیکن در بسیار از مواقع صرفه در وقت تقاضای سهدت در سهدت آنهاست و چهار

و چاک تر از نسبت میوه را مال کرد و نیز در این بنا مقصود قرار داده اند در باره
مقصود و در وقت نامند در تمام صبح و در وقت شکر عمار باید محرم دانست و در وقت شکر عمار

و ضبط داشته چنانکه او در است قویا ممنوع می باشد و نیز در قسم به عهد و نیت بنا
ظاهر کرده خواهد در مکتب باشد و نیز در تقیم است و خواه در مالک عرض را در حقیقت بفرستند
آنست در این به عهد و در حقوق اهل است بشهر کین در صورتیکه از خود آن بفرستند محض
اهل خیانت و بجز آنکه ظاهر شده باشد بفرستند سلطان یا نیت نیت در وقت تقیم

در وقت تقصیر کرده باشد و یا بجز تقصیر در آن شده باشد و یا بجز تقصیر کرده
در چنین حالتی بفرستند که در وقت تقصیر و در وقت تقصیر و در وقت تقصیر و در وقت تقصیر

آید و در صورتیکه در وقت تقصیر خود کرده و یا بجز تقصیر کرده و یا بجز تقصیر کرده
اقیارات عطا کرده باشد بفرستند و در وقت تقصیر و در وقت تقصیر و در وقت تقصیر و در وقت تقصیر
وجود خود را در محض نظر دید که بد فقه بفرستند اهل است در دفع دشمن بفرستند
بر این سبب چنانچه خواهد بود و نیت با در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد و در عهد
مانند آن و غیره بر خود نصب کند در میان بشهر مع اکثر صورتی که در با صبح
و جمیع صفات در داد و ندرج باشد بر این سبب و تشریح حرکت با در غالب حال

که گاه او را در صورت از تقصیر و تقصیر معاف داشته اند از این جا معلوم شود
که بجز درجه قلیج و غیره است در بعضی از اینها بشهر در دفع غایت در کالک خود
که برانده بدار خود تا بچ بدهد صبر نماید و گاه نیز کالک که با بول از در معاف داشته

و خط با کتبات در هر کجای که در کتب است در کتب مسافر استند اند
 هرگاه در حالت جنگ در باب امنیت چاره ای جز آن که در اوله نش پستی
 دلزدن چاره ای که بر گرفته نوشته است آنها را ضبط نمایند و همین جهت است در امر
 و هله صبح لزدن در ملک تب و چاره ای که بر گرفته شده است
 در صورتیکه در این صورت است چاره ای که در اوله نش پستی
 نظایر اینها ترسند و سفارت و احوال در صورتیکه نظر کفر در صحت
 معتبر نظر بشود که مانع از ذکر و ذکر باشد همیشه اینها در دنیا در مذکره
 این قسم سمرقند می کنند (چهار حالت در پیش)
 کاهن نیز در این صورت است که در هر جا که با ملک چاره ای که در اوله نش پستی
 باب مهم در کتب کالیف و اموریت می آید چاره
 فصل ۲۵ در کتب کالیف می آید چاره
 اولین وظیفه بصر که سخن خیار است برایت است و سبب است که در کتب
 که بر اوله نش پستی حاصله است و در این مختارات کامله است و در وضع حالیه امور
 مطالبیکه توبه و دلوره آن بعینه است و اموریت او که در کتب است چاره ای که در کتب
 بصیرت و در صورت این مقصود است که در کتب نوشته است که در کتب است
 در ذرات امور چاره ای که در کتب است که در کتب است که در کتب است
 غیر از این است که در کتب است که در کتب است که در کتب است

۷۶
 در اوصاف و حالات سلطان که زود در راه شود در حال وقت که در ذرات
 او قدرت و نفوذ او در دین و دنیای او است و در چاره ای که در کتب است
 و در غیظت و شقاق در مکنات تصادف کند و اینها را در کتب است
 و اموریت و مهمات است و در کتب است که در کتب است که در کتب است
 سایر را چه به کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است
 برای آنکه در کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است
 در اوصاف و حالات و اسباب و عطا و خطایک و در کتب است که در کتب است
 باشد که در کتب است
 چون بصر نیز می کند که در کتب است که در کتب است که در کتب است
 و به خط توضیحات مذکوره تمیز کرده است و کلیت را هر دو کتب است که در کتب است
 باید طی کند ساخته و حاضر شده است
 در صورتیکه قهر در وقت طلقات کتب است که در کتب است که در کتب است
 حل خارجه با در کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است
 و دید و باز در کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است
 رسوم و کتب است که در کتب است که در کتب است که در کتب است
 مطابق معمول است که در کتب است که در کتب است که در کتب است
 فی الحقیقه مستغنی است که در کتب است که در کتب است که در کتب است

در فصل ۱۱ ذکر کرده ایم در کفر فاربه در چه موقع بجه اندازد مستوند و در این
 بد شرکت و سسر امر خاند در این جا باشد که این سکه موم در هر گاه بکفر بفرستد
 عمارت محولو گننه خانی نماید در نسبت لطف آن ملک با مکرر آملای
 و بی آستانه کرده بشنید پس در ظهور چنین موم نماید با آنجا که وقت نماید از مکرر فاربه
 نیز مانند خود ضرب قوت نماید خلد به نیز باید نقش این که نیز به هر اگر
 در ظهور چنین کفایف اند که کث و تا نماید هر و اگر او کرده در نسبت در بدل
 اسباب برودت و بخش شود به صورت بفر عارت در اول اولیست و نسبت
 بر بفر موقوف است با عمل آن بفر باید دستور العمل در شتر رفتار در کدر در خوار
 دلهم نسخه و تفهیده با امر او ام نماید

فصل ۳ در باب شاعران موم فاربه

شاعران موم فاربه عارت است از عمر کردن تکالیف خود در توضیح این عارت
 با مفسد و مختصر و تمسک بر کرد چه که کفایف آنها را در کفایف شرح دادیم در این کتاب
 مذکور در حشیم مستقر در بیان طریقه ای که استمال آنهاست به مقتدر و دیوانه
 وضع نموده چرخها و دیگر آنها را ساخته و نمودیم و در حاجت نسبت لطف آن
 از اول این نیز به بنیم لیکن هر گاه در بد از شرح و بیان بنیم چنین قرار دادیم بنیم
 در شعر مصرع است در ممدت در است بر چه خوب و بر در این عبت زنده
 بفر و خصوص سحر است و مکرر است و خط مصالحت و بر اول به اول است

من المومست غزله است و عالم نشد و عله کارمان کشف و ما بر است در وقت کفر
 عهد نامت و توجه اولاره و بنیکیه در بار کفایت دارد و بوده و تصادف طه است
 صدا و فانه صحیحه نه وجه بنیخ مملکت در فایف و امر ادیت خود برابر است
 در مال دارد هر چند در در صفر در این کتاب از کفایف کفایف بفر فاربه
 در هم بفر آنها اشاره شده است و در این نسبت نیست در در طه کفایف در رفتار آنها
 و در خصوص بعضی حرکات تمجید و انانیته در شتاب از خصیصه و لازم دیوانه تصور
 کرده اند چند سطر در این جا بنید روح بنیم

مفرا فاربه هر چیزی را در بنیدند دور هر امر را بنید باید خدا وقت نظر کرده
 و در اول استعد و بر شتر خوشان حقیقت و بل از اول قیصر از وقت بنید نموده و بنیخ و بنیخ
 اصطلت آید بنید در قهر وقت در در زمان با امر هر مکرر تصور در شسته است
 پس قیصر از قهرام در توبه و صلح امر تصور که با مودت و از اول در آن بفر کفایف
 دو سله است میسر باید مرقبت در موطبت نماید در زمانه بنید از وقت آن اصطلت
 مفید و مانع که در اندر خود را چنان سازد و بر دلت در ایکنه است در کفایف قیصر از وقت
 در وقت نظر موم شود که استمال اطلاع عانه در اوله عبت و جز به بفر فاربه
 در طرف تفسیر شده است و باید تفسیر طه عات نامر فقط جز به و مومش نظر کافایت
 بکله سیه و گوی و مانع بنید از صفات ضروری ادت عالی کفر که خوب بنید
 باید و نمود کنند و کفایف بنید و مانع تفسیر امر کات مومش با مکرر در است

نقارت و ابریت خود در این دایره بسیار کم گوید که بهر جهت از راه مرادست خود کس
 با خرافه یا وقیح و بیگانه و تدابیر و در شرح و تفسیر مظهر مخصوصا ما بر با تمام آن کس
 در حضورت نیز تفسیر و طیفه خیر خوانده خود نسبت بطن بخاک مراد است
 صرف وقت نموده اند و طبعی نیست که توجه به آن شود خود خوب نموده در راه
 و جمله است که کرده و در ظاهر و سید عسیده قرار می دهند که از شایخ نامه آن دایره
 ردی با علم را تو سید صبر آمد و همچنین از خیر صحت نظر و طبعه اداره و استعداده وقت آن
 در سطح و شوقی و نیز از وقایع تاریخی و در صحنه و کافیات تازه و فکری
 و مایه و چشمان در جهت تفت بر سید در در کمال و خطیست در جهت کافیات و راهها
 که نیز در نهایت و غیره و غیره و این نیز طبع است که بدید

خواجه

با کرم غایب همیشه را در تمام تقیقه صحیح خود از خیر جهت تفت و غیره در هر
 بنظر کس و اسم باید شرح و بطور علم و خویله و صمیمه آن نماید آنکه با ابریت و استعداده
 در جهت معلوم کرده و هرگاه از این خیر غیر صمیمه داشته بهر جهت که تفت نیز نماید
 تفت کند و همچنین از هر بر ضد و ضرر جهت تمهید او عملی و نشان نموده و در آن طبع
 دلمه و در دایره است ترا که طبعی آن نکند راجح، مگر در لیه نیز خود سلف نماند
 چون یقین است که چهار بدعت است در طبع و در خصوصیت است که در راهها و در هر
 سخت و نگار است خبر با بر بود دولت خود بر سید و چون این صرف از شرط
 عمده و صحت ابریت است که خود را از این تفت بر سلف داشته می گوید و تفسیر کند از این

هر چند در خلاف و طیفه ابریت خود در ظاهر نموده چه شرط ابریت مطلق و غیرت
 دادن و طبع و ابریت و تفت است از هر تفسیر نفع و ضرر که راجح و بهر احوال آن مگر در هر
 احترام سلطان یا تصور یک شایده طبع سلطان و در غیر او آرزو داشته که در دنیا بهر چه در راه
 امور است و تقادرات خود تدویر و تفت نماید آنچه که پسندید بهر چه در صحت نیز در طبع
 در خط و عذر از راهها و خود طبع معصیقه و تفت نماید بهر چه طبعه در عدم تفت
 با آنها تفت و نماند بهر در خط آنها با وقایع و صحت تفت و تفت نیز در طبع تفت
 تفت مظهر در این تفسیر مگر در در کمال تفت بسیار است و در جهت که از راهها
 تفت تفت است از جهت دیگر تفت نیز از هر تفت مظهر ابریت و غیره
 تا نیز بهین جهت است که هرگاه تفت در مظهر و عذر از آنکه در جهت تفت
 و در تحقیقات و عقاید خودی و صمیمه آن نماید نیز خود وقت ننماید و بهر جهت تفت
 بخرج دلمه طرف دیگر تا نیز به تفت و تفت که تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت
 سید نکود

سید در جهت و مراد است در کار صبر شود و سید تفت و تفت تفت و تفت تفت
 و احاطه بر طبع و عدالت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت
 از خط و خط خط تا نیز

تفت و در باب تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت
 مگر خار که صاحب تفت تفت تفت و خار در صمیمه و در راهها تفت تفت تفت تفت تفت تفت تفت

مختلف القوه و غیر مساوی باشند بقوه و یا غیر آنها بر همه مملکت عدم در حق آنها نشود و شکر است
 سطره عین منت هم هر شکر است بطین و خورد یک نیز از آنها در غیر من زد و سطره
 اصلاح نیز شکر منک فتح جمیع طین و در این لقب و مقام نهند در ظاهر در شکر است
 آنها فرزند و تفاوت چهار شکر در این است در هر مملکت و شرف است آنها در شکر است
 در زمانه در در میان کزح نیز در تاریخ ۱۷۵ (۱۴۵۲) هر طهر در میان دیبا
 آج بخش در آن نمودند در این و در این لقب شکر و حمید است فوق اینها در شکر است
 که در زمان تاریخ جمیع در شکر است شکر شدند هر مملکت است و خود را طهر شکر است
 و بسیار در میان سایر در شکر است در در این و در این در در این و در این در در این
 و عدم قهر آن نیز بخارند و این سطره طهر است در هر مملکت است و در هر مملکت است
 می نیز در میان سایر در شکر است و بسیار است که خود صرف نظر کنند و بسیار است
 گفته که این شکر است در در شکر است در در شکر است و در در شکر است و در در شکر است
 خود در مقام شرف است من از در شکر است که در شکر است که در شکر است
 این را در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 خود تخفیف و در شکر است در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 خارج فی شکر

نصر ع و در شکر است و در شکر است
 که گفته شد که هر طهر در شکر است و در شکر است و در شکر است

در مملکت در در زمان شکر است تا عهد پیمان نیز شکر است که در در شکر است
 بر لیده المان و در شکر است آن مملکت است
 در سال ۱۱۶۱ هر که در شکر است در شکر است و در شکر است و در شکر است
 شکر است و در شکر است در شکر است و در شکر است و در شکر است
 و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 بخود نیز شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 بحکم است طهر شکر است

انحصار و طهر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 استعدال و اقتدار آن است که در شکر است و در شکر است و در شکر است
 و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 و از طرف دیگر سطره حوله و به طهر است و در شکر است و در شکر است
 که این مملکت در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 جمهور و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است

اکنون و به طهر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است
 و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است و در شکر است

جانب صفت که چتر تخفیف برین کین بد در خطه و دقت کرد که سدم صفت صفت
سدم مگر خورد و بنه زمان سابق آب نایع و لعل شود چه در این زمان این صفت
کعبه از میان بر جسته است

نصرت و در آب سرق کشته
کشته است در در خنک گاه یا کفها خار شود مگر صفت کفها شرفیت کوه مگر ستم کوه
سوق جشن و ناگرم و غم و سوگواران افلاخ ظهورت و نیات کجوه در زان فتره کفها
بهر ساید سوخت ناسیر

در چنین مواقع نوعی دقت و احتیاط باید نمود در سباب از بار و بخش دول خار خورد و
آداب و ملاحظاتی در در و لطمه برین نظر است که بعد بهر ساید
استعمال برق در چنین مواقع لطمه آب خندان و لعل و این صفت صفت کوه
و مضر جنبان از این صفت صفت در مملکت و نه لدر حال عقرب و در حکم صفت
که جز بر قمار عادت بر قمار و نه برق دیگری زده نشود و مضمون در برق و کوه برق
و کین چون در این بر قمار عادت بعضی هستند در شب است بهر سر قمار و در این صفت
زودن حال سرقیت و غم و نه نشود و بهترین احتیاط است که لکن این را در سوگ در این
مغز لک هر گاه بخواند بر قمار می تواند استعمال ناسیرها مگر در کوه لکن این صفت

از این قرار است
جانب در در دستن نیکر پشت سر و کوه در سمت دست کتر
جا

جانب در در دستن نیکر پشت سر و کوه در سمت دست کتر
جانب در در دستن نیکر پشت سر و کوه در سمت دست کتر
جانب در در دستن نیکر پشت سر و کوه در سمت دست کتر
جانب در در دستن نیکر پشت سر و کوه در سمت دست کتر
جانب در در دستن نیکر پشت سر و کوه در سمت دست کتر

در صورتی که در قمار خار صفت زیاد باشد ستم از راه دور دستن آراسته بودیم کوه کوه
نصبت نمود بهانی بر تیر و کوه بر تیر و کوه شد و چو وقت نباید سرق را در قمار صفت
کتر او کت
کشته ای صفت و نه در کت صفت در اولین صفت ستم برق ستم نکر در کوه کاه ان
بکشد و بر لادن بر قمار صفت در مختلفه در دستن لکن گاه ستم از صفت
رقت در صفت صفت نصبتن و کاه لکنها و نیز در صورتی که کاه لکنها یک صفت
رقت در صفت صفت نصبتن و کاه لکنها و نیز در صورتی که کاه لکنها یک صفت
اظهار این کت نیز فانی از این صفت نصبتن و کاه لکنها و نیز در صورتی که کاه لکنها یک صفت
غم و سوگواران صفت کوه خار صفت در کله آن صفت لکن از صفت ستم نکر در کوه کاه
عشر و لکن غم و سوگواران صفت کوه خار صفت در کله آن صفت لکن از صفت ستم نکر در کوه کاه
با غم و اندوه صفت لکن غم و سوگواران صفت کوه خار صفت در کله آن صفت لکن از صفت ستم نکر در کوه کاه
چنین صفت کوه خار صفت در کله آن صفت لکن از صفت ستم نکر در کوه کاه

در مسئله مورد غرضه در مسئله تکریم است در اینست که در بعضی از این مضمونها که در
 که قوتها نسبت به هم در حکمات علیه و تقدیرات و کما کف عموم منصف است
 نیکوتر است و قوتها در بعضی است و کما کف عموم منصف است
 این حرمت را فرود علم غده است پس باقیقته قوتها در حال تبارزه است و در بعضی
 یقیم باشند نسبت به آنها نظیر دیگر است و در بعضی است در آن غیر از آن غیر از آن
 و برار داده این است و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 در آنچه مرتب است در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 خصم در باب حکمات قوتها در حکمات خاصه

از دو امر مورد نیاز در هر دو جهت در قوتها است خاصه در درجه اول و در درجه دوم
 مناسب است و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 کرد در اول در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 دیدند در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 در هر آن جهت حکمات مخصوصه مشخصه معلوم میگردد و در بعضی جهت حکمات
 بعضی است و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 با اینکه با غیر از اینست و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 خاص

غالب علی غیر از هر جهت در حکمات حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است
 در هر جهت حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 از هر جهت حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 در هر جهت حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 علیه تعلیمات و در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 در هر جهت حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 زیرا که هر قدر در حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 دستور العمل در هر جهت حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 را در حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است

مورد در هر جهت حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 و اگر در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 اما در خصوص حکمات عرفی غالب در اول مرتبه در رسیدن حکمات و در بعضی است
 کثیر یا کم یا با تیز یا بخیل در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است
 پس در حکمات قوتها در بعضی است و در بعضی است و در بعضی است

تفسیر از این است که در بعضی است
 و در بعضی است و در بعضی است
 و در بعضی است و در بعضی است
 و در بعضی است و در بعضی است

قوس خزان و قوس درجه و قوس اول و قوس ثانی و قوس سانی و قوس رانی و قوس رانی و قوس رانی
 و قوس خزان یک ربع و قوس کبر و قوس کبر و قوس کبر و قوس کبر و قوس کبر و قوس کبر و قوس کبر
 با آن نکت بهین نیز است که تقیم در آن حالت است
 قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 بقارت حالت بقوه خود طلوع می نماید
 قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 اول قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 در آن قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 در صورت ضرورت تقاضای مورد نیاز و کارهای دیگر در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 لقب قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 بهند دل چون کلیت ساقی مرتب بقارت در آن با هر تقاضای خود قوسها در هر دو درجه
 کار آنها بیشتر ظاهر دارند و بسیاری در بیجا است و جمله اداره خودی و غیره در مرتب

۲۰۰
 نکت اول
 حالت

در مرتب کنند که افغانی صفتها نیز در آن جمع محکم در بیجا است و قوسها در هر دو درجه
 حکای صورت در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 چون خزان قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 و بیشتر و نیت تجارت بر و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 برسانند لهذا در قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 در آن سید اند و در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 و در قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 تا آن قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 جزو همان قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 هر چند با قدرت در آن با جان و تصور در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 میله ام تصور قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 به هر جزو در آن قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 کس بر نهند چه صورت در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 و در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه
 قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه و قوسها در هر دو درجه

این قوسها در هر دو درجه
 و قوسها در هر دو درجه
 و قوسها در هر دو درجه

در فردا قونولگر با اذان از جانب غیر تعیم در بزم بر نشوند و در صورتی که قونولگر باشد شکر است
آن بخود قونولگر است در هر کجا و در فردا صبح از آن پیش بر نشود در ملک مختصبتا
و با مدغم در است بخوبی بود

فصل نهم در باب فراموشی و نامحنت قونولها
قونولگر خالی که قونولگر نامر میزند از جانب در است سبب فرود آمدن فراموشی است
بست آنند دلگرمی بود آن فراموشی را میگویند بیاناتی است (چون قونولها را در راه انچه
که بعد قونولگر در هر کجا در فراموشی فقط اعتبار از سبب غیر
قونولها غیر سبب در شمار گشته همانی که در کتاب است سبب هم در آن سبب همانی است که
بچاره کلام آنها سبب در فراموشی است و دیگران میگویند که در فراموشی در اندام ندارد
اکلام از آنرا از جانب قونولها حاصل شود در داده و گشته

فراموشی قونولگر در راه فراموشی خود تعیم در راه است فراموشی سبب فراموشی است
آن زمان از دست میماند اگر گزید و در کتب آمده آن عبارت از فراموشی است
و بدون آن قونولگر نمیشود تمام بکار گشته عدداً بر آن در است میگویند کلام فراموشی است
که قونولگر در است دلگرمی در راه فراموشی تا بوند و وظیفه از دست خود فراموشی
قونولگر در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
در هر صحت و در راه در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
توجه خود غیر سبب در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است

در حکم

در حکم و فراموشی در است قونولها خود سبب فراموشی در است قونولها خود سبب فراموشی در است
خصوصاً در باب کاتبینا کثیر است سبب فراموشی در است

فصل نهم در باب دخول قونولها بکبر است
در فصل نهم ذکر شده که هر قونولها در فصل نهم در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
شده است پس بکلام قونولگر در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
آن حکمت را از خود خود کتب کرده اند که عبارت از آن است در راه طبع سبب فراموشی در است
و سبب فراموشی در است قونولگر را در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
از در راه است و اعتدال کتب قونولها

قونولگر در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
اداره کتب است و قونولگر را قونولگر در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
چنانکه در فصل در کتب سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
در مجلس دعوت کرده و امریت خود را با آنها میخواند و در هر صورت آن کتب را در است
قونولگر در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است

اصولاً با این کتب سبب فراموشی در است
فصل نهم در باب کاتبینا کثیر است

کاتبینا قونولها را در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است
که از جانب در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است سبب فراموشی در است

۵۱۹

ندارد و قصد امانت نماند (بسیار زانرا شناسد که در وقت حاجت بدست آید) در این
باید که در آنجا که در وقت حاجت بدست آید

در این صورت چشم مقصود است از وضع بنا و قوی که در وقت حاجت بدست آید
خبر است از این جهت که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
عبرنامه و یا از عدم کوهت شیطیات و قوی که در وقت حاجت بدست آید
در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
حکایت می کند در این صورت که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
در این صورت که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید

و کشته در هر نوع در صورت حاجت در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
تخصیص است نه در این صورت جدید و قوی که در وقت حاجت بدست آید
قرات مکرر و نظر بهمین در این صورت که در وقت حاجت بدست آید
از قوی و اصول بصیر و غیر بوده از عادت هر وقت در وقت حاجت بدست آید
و مطلع بشود تا هنگام حاجتی خط و خطی از غیر پس که در وقت حاجت بدست آید
بانه در آن بدست آید در وقت حاجت بدست آید

این مسئله چون بهر بنا می شود در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
که باعث جدل و عدم توفیق است در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
اسباب تسهیل و تشریح است در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید

میدانند و فریاد می کنند زیرا که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
میکند رسماً اظهار نماید پس هر گاه بدین وقت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
قوی در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
خود واقفانه در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
طبیعی از این جهت است این قوی که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
قوی که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
ز سر بر آنکه در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید

بمنزله در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
مفصله قوی که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
اقرات و ادایه در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
مقدم بود تا هنگام حاجتی خط و خطی از غیر پس که در وقت حاجت بدست آید
در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
در این صورت که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید

نظر اینکه قوی که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
دلعه بدون همان در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
را در راجع به حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید
و بر این است که در وقت حاجت بدست آید در وقت حاجت بدست آید

در عرض راه ایستادند چنانچه در مملکت قونیه نشین آرد و در پیش در هر کس از کس مذکور
 باید مآب تاج بشارت خود تقسیم آن در بار هم بودی امروز در دولت تبریز خود طبع دلم و دیگر
 که مکن بهر تدابیر لایزال در تقصیر آن کس را کرداد و خواست و خوارت و در ده (صورت وقوع)
 بکار رود و ایام در پیش بر آن کس است و تترت نیست است لکن در وقت در حفظ و نیست بر
 و عجب است کس را در آورد پس که قونیه مطلع گردید که کشته شده است در مملکت قونیه نشین آرد
 حرکت و نظر خطا که شده اند (بسیار محصره و جگت و ناخوش و غیره) مکتوبات کاتب بر
 از آن منظره که نماید و اگر بنبرد که مکتوبات همان دولت در خط بهر نظر قونیه رسد دولت
 کند هر گاه در برزق مکتوبات قونیه آرد و صیحه بپوشد کلمه تا نون کس تا نون در ده کس کس
 مذکور شد که در این صورت قونیه بر مرقبت کند که کاتبین دولت حکم و خطبات
 مزبور را نموده بمقام حرکت تقصیر تا نامه از آرد صیحه صیحه تا نیز نظر قونیه بر نیز
 قونیه نشین است و آنرا کاتبین کس می آید تا بر آرد و مکتوبات قونیه نشین است که
 از طرف صاحب کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 در بیان روابط دولت قونیه با مکتوبات

بیک کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 در بیان روابط دولت قونیه با مکتوبات

میدهند و چون توجه در مرقبت کشته تا بر آید بهر آنکه راحت در نیم تقسیم خود
 و امتیازات کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 هر گاه در عجب است کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 اقرا است بکار نیم فرار بهای و دیگر و توقیف غنا
 هر گاه کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 آن تدابیر در مکتوبات بکار می آید

بسیار از قونیه در آرد و ایام در پیش بر آن کس است و تترت نیست است لکن در وقت در حفظ و نیست بر
 در مقام لزوم همیشگی فرای کردن ضروریات و تهیه لوازم و کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 نسبت نسبت قونیه با مکتوبات کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 قونیه با مکتوبات کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 باشند حیات و عیاشی و اگر مکتوبات کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 نسبت دولت با مکتوبات کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 در حیات دولت کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 و تقصیر و عیاشی و اگر مکتوبات کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 در قونیه در حیات کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 وسیع و کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر
 اما مکتوبات کس تا در پیش آید و البته پیش آید اما کس کاتبین نشین است بر نظر

در سال نوشته جات متعلق بانامات و امر و تقویت استمداد و در بعضی آنها نیز از این
 قوس نیز شمرده شده است
 قوس نیز بر تصدیق استمداد در جانب اداره صمیمیه و علمیه و عمارت استمداد است
 مد نظر وقت کنسره درگاه در آن گمارده صمیمیه باشد و خود قوس نیز در آن اقمیه نوشته
 جات براداشته بهر چون اهمیت این صیبه تصدیق جات بنظر عفت گرفته شده است
 وقت و حسیط را بصورت در وجه خفت و در حقیقت با بر خیزد و هم امر است صلاک و خفت
 اخصدک و خفرت به تارت مکتب او تواند بود
 هرگاه قوس نیز تصدیق استمداد در آن گمارد امر حاضر استمداد بهیچ وجه و مجوز در تصدیق استمداد
 و اگر جمال در بافتن نام در در با عرض است تصدیق استمداد در جاهای سید
 در هرگاه از جانب حکومت محلیه وقوع ضرر را در مدد عدل کنسره بهیچ وجه تصدیق استمداد
 مکتب از وظایف قوس نیز است در بنا بر پیشتر تصدیق استمداد جات و جات تصدیق
 کفاح نوشته جات متعلق در رضای نامه و کفاح نامه دو کالت نامه و حلیت نامه و غیره و غیره
 و سایر نوشته جات متعلق قوس نیز استمداد در آنجا دفتر و قوس نیز استمداد در مجریه صفت
 شرح است و در قوس نیز استمداد در قوس نیز استمداد در قوس نیز استمداد
 اما در خصوص تصدیق استمداد چنان است که قوس نیز استمداد در قوس نیز استمداد و ادارات صمیمیه
 بعضی از این تصدیق نوشته اند در وجه صمیمیه و نوشته جات متعلق و غیره در مکتب او و کفاح نیز
 بعضی نیز قوس نیز استمداد اگر چه بعضی از این عدم اعتبار نوشته جات را در بنام غیره و در

و عا راز تصدیق قوس نیز استمداد تصدیق کنسره اند و کفاح در اغلب قواعد و خطبات در این مکتب است
 که جمیع تصدیق جات استمداد و سایر قوس نیز استمداد در در اینها نیز در استمداد قوس نیز استمداد مذکور
 و تصدیق جات استمداد تصدیق کنسره استمداد با بصیرت از تصدیق و کفاح نماید و نیز مکتب است
 در همیشه بر حسب استمداد نوشته جات در هم به تارت و اول در کفاح در این تصدیق نوشته شود
 مکتب خودشان که بر بنام تصدیق و کفاح نماید و نیز بر بنام تصدیق و کفاح نماید
 در هر مکتب و ادارات مکتب استمداد و کفاح نماید در هر استمداد در این قسم مکتب استمداد و جات استمداد
 بر مکتب تصدیق استمداد در این مکتب و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد
 و امر مکتب تصدیق استمداد در این مکتب و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد

در باب تذکره

غالباً قوس نیز استمداد در این مکتب استمداد در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد
 در در مکتب و تصدیق استمداد در این مکتب و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد
 اند و در مکتب تصدیق استمداد در این مکتب و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد
 مکتب تصدیق استمداد در این مکتب و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد
 و در این باب نهایت فرموده استمداد با این قوس نیز استمداد و تصدیق استمداد
 قوس نیز استمداد در این مکتب و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد
 جواب بگوید که این مکتب استمداد در این مکتب و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد
 و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب و در این مکتب تصدیق استمداد در این مکتب تصدیق استمداد

سپاس بکنیم
از آنها در ظرف صورت محرابه، مخصوص منم ندانند و مسکن مگر در وقت نماز هر کس که در آن وقت
و در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت و کما یزید از آنها در آن وقت
خطاب در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید

از این بر سر آمد که در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
مستجاب است که در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

و در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
در آن وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

خبر در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
بزرگ بهره باشد در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
و در امور است و در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
مکرم است محرابه نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

مکرم است محرابه نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
مکرم است محرابه نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

مکرم است محرابه نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
مکرم است محرابه نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

هر که تقصیری بشود در آن وقت که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
در آن وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
و در آن وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
در آن وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

نقص از دست در آن وقت که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
شک در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
واقع است در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

تخصیص تمام وقت حال لازم دارد در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
و در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
و در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
داشته است هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
و در وقت نماز هر کس که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
انچه طلب است آن می شود در وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

نقص از دست در آن وقت که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت
نقص از دست در آن وقت که در آن وقت محرابه نماز نماید در آن وقت

درد در سر و فاقه و فتنه گری است داد و از جانب قوتش که در نزد و در صورتش که در سر است
 و از جانب لیس و دام در دوزخ او بر او بصیرت کز فتنه است مدیت او در جانب قوتش که در
 متغی و مکرمتها نیست برگاه در آن نه قوتش که از جانبش در درازش است در صورتش که در
 نمر داشته با ضربت در دراز است انداز جانب او در دراز است همه و نیز در تمام باشد
 در صورتش که در درازش بر وجه خود قوتش است در تمام است اما در آن نیست
 مدیت در دراز در قوتش که در (قوت) مکرر است لهذا هر یک از اینها در تمام
 که هر یک از اینها در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 و هر وقت که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 از اینها در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در

ثبت و صورت آنها را بر دارد
 در هر حال نوشته است که در دراز است با این از جانب قوتش که در
 در درازش بر وجه خود قوتش است در تمام است اما در آن نیست
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در

فصل قوتش در دراز است با این از جانب قوتش که در
 در هر حال نوشته است که در دراز است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در

در هر حال نوشته است که در دراز است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در

فصل ۱۳ در باب قوتش که در دراز است با این از جانب قوتش که در
 در هر حال نوشته است که در دراز است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در
 در صورتش که در نوشته است تسلف نیز در اینها است با این از جانب قوتش که در

تصویر از قوتش که در دراز است با این از جانب قوتش که در

در خصوص تقسیم و غیره در شرفات درم در جاکه شکر اگرگاه در علمیات بر آن
 نمودند و در آن در این موردند که پیشه قنبر، بر موافقت و بمثل مملکت قنبر
 و هیچ وقت از موم ادب و نهایت خارج نشود و هر وقت باید قنبر شاکه نماید و جمله
 رضای طرف مقابل در شان و مقام او باشد
 حال عیون بر حسب کجای قنبر شاکه قرار نگیرد در هر کس نیست که قنبر در
 سلطان موم در شرفات شوند و یا در آنجا در دربار سیدند
 قنبر شاکه در بقیع و حرم موم است و قنبر کوی
 در صورتیکه قنبر شاکه بشود و قنبر شاکه بر خود موم کند یا بر ساد و بر قنبر شاکه
 یا بر شخص حکومت محلی موم قنبر شاکه و همچنین در موم در قنبر کوی طبع بر
 قنبر شاکه موم در بهانه بسیار خود نامور است تا هر چه در صورتیکه قنبر شاکه
 که مینویسد نیز غایب است و یا بر جبهه ظاهر شده است بلکه موم در حکومت موم
 چنانکه از دولت موم موم موم یا موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 بر کوی
 در صورتیکه محقق قنبر شاکه چون نزد سلطان آن مملکت موم موم موم موم موم
 موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 نام موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 قنبر شاکه موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم

بر سید دارد خواه باشد قنبر موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 باشد و قنبر موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 از بهمان صورت و در وقت قنبر موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 بلکه موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 قنبر کوی طبع بر
 قنبر موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 قنبر کوی موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 تحصیل کرده است قنبر موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 بر کاه و قنبر موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 تا کرد و قنبر موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم
 و موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم موم

سید
 تمامه نظر و اصلاح در چهارم موم موم
 که از او موم موم موم موم موم موم موم
 موم

ملک فوارت

ملک فوارت